

1. část

Touha

*Touha stojí u zrodu lásky, proto
má své místo i v této sbírce.
Milostným vzplanutím může
vzniknout požár, který neuhasne
ani po dvaceti letech manželství.*

Pouštní přelud

Slunce mocně svítí,
na louce kvete kvítí,
čekají, až je někdo posbírá,
by se staly parfémem konkubín
vezíra.

Stáří kadidlovníků nelze
odhadnout
ani ke koruně cedrů libanonských
ruku natáhnout.

Ach! Boswelie, jak nádherné voní
tvá míza, tvá pryskyřice
plamen jí promění v dým, ten voní
nejvíce.

Jaké je santálu aroma?
Jeho olejem natíraly se dívky
města Sodoma.
Co učiniti s květy růže damašku?

Naplnit jimy sběračovu
tašku, vylisovat, olej vtírat do
vlasů,
i na tvé krásné skráně láska, by
podtrhovaly jemnost tvého hlasu
myrhou ti balzamovat chodidla,
kardamom zas přidat do jídla.

Nad dunami se modrá nebe
ve svém stanuvítám tebe
poušť je zrádná,
možnost zahynout snadná.
Intriky však jsou poušti cizí
jeden den jsou v písku
stopy, jiného dne mizí.
Miluju tvé půvaby, jsme jeden pro
druhého stvoření,
tvé dlaně jsou jemnější než vzácné
koření.

Jsi, či jsi jen fatah morganou,
přeludem, mou záhubou?

Tvá smyslnost, tvá žhavá
smyslnost
porazila i beduína ctnost.
Můj stan je náhle i tvůj
neodcházej má inspirace, po mém
boku stůj.
Milovaná, touho nespoutaná
dotkni se mých ran a zahoj je
hvězdo jasná.

Plamen smyslnosti

Jsi úžasná, o polibek stojíš,
v mámení a vášni hostiny strojíš.
Kdo pak jsou tví hosté?
Opakuji otázku a ty s odpovědí
vyhýbáš se po sté.

Opíjejí se vínem,
my však se svými rty polibkem
neminem.
Jen at' se dívají,
to co nemohou mít,at' pozorují.

Ženo oděná měsícem,zahalena jen
noční oblohou,
jíž šelmy leží u nohou.
Zjev svou líbeznou tvář,